

Tilkinin Harika Dünyası

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Harika Dünyası

Ebru Mina TOMURCUK

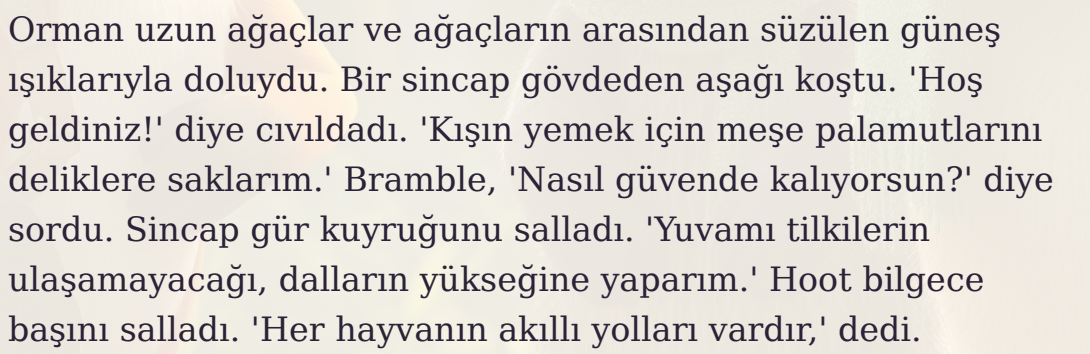
Finn adlı tilki, fısıldayan bir ormanın kenarında yaşıyordu. Tüyleri parlak kızıl-turuncuydu ve kehribar rengi gözleri her zaman merakla kocaman açılırdı. Bir sabah, yaşlı bir meşe ağacının yanında kazarken patisi sert bir şeye çarptı. Altın tokalı, deri kaplı bir kitaptı. Finn onu dikkatlice çantasına koydu ve hızla eve koştu.

O akşam Finn gizemli kitabı açtı. Sayfalar hafifçe parlıyordu ve birdenbire kâğıdın içinden minicik bir orman büyüüyordu! Sayfadan el sallayan, yeşil atkılı bir porsuk gördü. 'Merhaba!' dedi Finn. 'Ben Bramble,' dedi porsuk. 'Bu atlas büyü— gerçek yerlere gitmemizi sağlıyor!' Finn'in kalbi heyecanla çarptı.

Finn, minik yuvarlak gözlükler takan arkadaşı baykuş Hoot'a haber vermeye koştu. Hoot atlasa baktı ve usulca öttü. 'Yukarıdan ayrıntıları görebilirim,' dedi Hoot. 'Hadi birlikte keşfedelim!' Bramble da onlara katıldı ve üç arkadaş kitabı açık tuttu. Sayfalar parıldadı ve bir patika belirdi. İçinden geçtiler ve kendilerini derin, yemyeşil bir ormanın kenarında buldular.

Sonra arkadaşlar, dalgalanan kum tepeleriyle dolu geniş bir çöle geldiler. Güneş sıcaktı ama bir kertenkele hızla yanlarından geçti. 'Nasıl serin kalıyorsun?' diye sordu Finn. Kertenkele şişindi. 'Gündüzleri kumun altına girerim, geceleri çıkarım.' Bramble alnını sildi. 'Bu akıllıca,' dedi. Hoot uzakta bir deve gördü; hörgücü enerji için yağ depoluyordu.

Deve ağır ağır yaklaştı. 'Uzun kirpiklerim kumu dışarıda tutar,' dedi. 'Ve geniş ayaklarım yumuşak kum tepelerinde yürümeme yardım eder.' Finn kendi küçük patilerine baktı. 'Çöl sürprizlerle dolu,' dedi. Bramble yeşil atkısını çözüp gölge için başına bağladı. Hep birlikte güldüler ve ayaklarının altındaki sıcak kumu hissederek yürümeye devam ettiler.

Yolculukları onları yüksek, kayalık dağlara götürdü. Hava serinledi ve inceldi. Dik bir çıkıntıda bir dağ keçisi duruyordu. 'Nasıl bu kadar yükseğe tırmanıyorsun?' diye sordu Hoot. Keçinin sağlam ayakları kayaya tutundu. 'Toynaklarım pürüzlü ve yarıktır, bu yüzden taşı kavrar,' dedi. 'Ve kalın tüylerim soğuk rüzgârda beni sıcak tutar.'

Daha yukarıda, uyarı ıslığı çalan bir dağ sıçanıyla karşılaştılar. 'Bir kartal gördüğümde yüksek sesle ıslık çalarım,' dedi. 'Arkadaşlarım yuvalara saklanır.' Finn uçsuz bucaksız dağlara baktı ve kendini çok küçük hissetti. 'Güzel ama korkutucu,' diye fısıldadı. Hoot kanadını ona doladı. 'Endişelenme,' dedi. 'Birbirimiz varız ve çok şey öğreniyoruz.'

O gece bir mağarada kamp yaptılar. Bramble, 'Hayvanlar neden bu kadar farklı yerlerde yaşar?' diye sordu. Hoot gözlüklerini düzeltti. 'Her yerin kendine özgü zorlukları vardır,' dedi. 'Hayvanlar hayatta kalmak için uyum sağlar.' Finn atlasa baktı. Sayfalar ormanları, çölleri ve dağları gösteriyordu, hepsi parlıyordu. 'Her şeyi hatırlamak istiyorum,' dedi ve kenar boşluklarına resimler çizdi.

Ertesi gün ormana döndüler. Sincap onlara meşe palamutlarını nasıl sakladığını gösterdi. Çölde kertenkele onlara kayaların altında gölge bulmayı öğretti. Dağda keçi onları güvenli bir patıkaya götürdü. Her hayvan güvende kalmakla ilgili bir sır paylaştı. Finn hepsini yazdı, kehribar rengi gözleri anlayışla parlıyordu.

Gitmeye hazırlanırken güçlü bir rüzgâr atlası açtı. Sayfalar dalgalandı ve manzaralar solmaya başladı. 'Olamaz!' diye bağırdı Finn. 'Büyü kayboluyor!' Bramble kitabı sıkıca tuttu ve Hoot sayfaları sabit tutmak için kanatlarını çırdı. 'Nazikçe kapatmalıyız,' dedi Hoot. Birlikte atlası dikkatlice kapattılar ve rüzgâr dindi.

Eve döndüklerinde Finn atlası yeniden açtı. Sayfalar sakin ve hareketsizdi. 'Büyü hâlâ burada,' dedi. 'Ama ona özenle davranmalıyız.' Bramble başını salladı. 'Tıpkı hayvanların evlerine davrandığı gibi.' Hoot gülümsedi. 'Farklı yerleri anlamak onlara saygı duymamıza yardımcı olur,' dedi. Finn arkadaşlarına baktı ve içi ısındı.

O günden sonra Finn atlası diğer genç hayvanlarla paylaştı. Onlara sincabın yuvasını, kertenkelenin çukuruna ve keçinin sağlam ayaklarını anlattı. 'Her yer özeldir,' dedi. 'Ve her hayvanın hayatta kalmak için akıllı yolları vardır.' Arkadaşları kocaman gözlerle dinledi ve Finn öğrendiklerini aktarmaktan gurur duydu.

Bramble sık sık Finn'in inine gelirdi, yeşil atkısı sıkıca sarılırdı. 'Hâlâ çölü düşünüyorum,' derdi. 'Hayvanların orada nasıl yaşadığı şaşırtıcı.' Hoot da onlara katılırdı, yuvarlak gözlükleri parıldardı. 'Ve dağları,' diye eklerdi. 'Ne kadar çok farklı yuva.' Finn gülümserdi. 'Ve nazik olmayı hatırladığımız sürece hepsini yeniden ziyaret edebiliriz,' derdi.

Bir akşam Finn ininin dışında oturup yıldızları izledi. Tilkinin harika dünyasını düşündü—ormanlar, çöller ve dağlar, hepsi yaşamla doluydu. Farklı yerleri öğrenmenin onları korumamıza yardımcı olduğunu biliyordu. Ve arkadaşları yanındayken daha fazla maceraya hazırdı. Atlas kucağında açık duruyordu, sayfaları hafifçe parlıyordu.

Böylece Finn adlı tilki, dünyanın büyük küçük harikalarla dolu olduğunu öğrendi. Bramble ve Hoot'la birlikte üç harika yeri keşfetmiş ve akıllı yolları olan hayvanlarla tanışmıştı. Artık biliyordu: her ortam özeldir ve her hayvan saygıyı hak eder. Atlası nazikçe kapattı, bir sonraki yolculuğu hayal etmeye hazırды; merakın ve nezaketin dünyayı daha güzel bir yer yaptığını biliyordu.